

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115207319
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115207319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava p r o t i žalovanému: U. V., G.. X.X.XXXX, K. A., I. XX, o zaplatenie 208,44 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie 38,70 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 113,16 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 16.12.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 27.3.2015 sa domáhal zaplatenia sumy 208,44 Eur s úrokmi vo výške 44,50% ročne zo sumy 152,81 eur od 16.12.2013 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 169,74 Eur taktiež od 16.12.2013 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.6.2013, pričom žalovanú sumu vyčíslil ako dlžnú úverovú istinu vo výške 152,81 Eur, dlžné zmluvné úroky vo výške 11,47 eur, dlžné poisťné vo výške 5,46 Eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eur. Ešte pred začatím konania vo veci samej však tento nárok predstavujúci náklady spojené s uplatnením pohľadávky zobrať späť.

Žalovaný sa k žalobe doposiaľ nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená ešte dňa 15.5.2015.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.6.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 19.5.2014, výpisom z úverového účtu a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 24.6.2013 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver na kúpu tovaru vo výške 289,80 Eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť 6 mesačnými splátkami po 56,58 Eur, pričom splatnosť prvej mesačnej splátky bola dohodnutá na 15.7.2013 a poslednej dňa 15.12.2013. Dohodnutá bola aj úroková sadzba 44,50 % p.a., RPMN je uvedené vo výške 54,81 % a priemerné RPMN vo výške 55,34 %. Celkove žalovaný mal žalobcovi zaplatiť 328,56 Eur. Dohodnutý bol aj poplatok za poistenie 3,33 %. Zo zmluvy a ani zo žaloby nevyplýva akým spôsobom žalobca zisťoval bonitu žalovaného.

Na samostatnej listine žalobca pripojil k žalobe aj rozpis všetkých šesťmesačných splátok s uvedením splatnosti každej splátky a jej výšky rozčlenenej na istinu, úrok a poistenie. Táto listina však nie je pevne spojená s úverovou zmluvou a nie je jej účastníkmi ani podpísaná.

Z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný na základe daného úverového vzťahu uhradil žalobcovi celkovo sumu 176,64 Eur.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 10.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2. citovaného zákona a medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Súd mal za preukázané, že v predmetnej zmluve chýba vyššie citovaná obligatórna náležitosť zmluvy, nakoľko rozčlenenie jednotlivých mesačných splátok na samostatnej listine, ktorú žalobca pripojil k žalobe, nemožno považovať za splnenie spomínanej náležitosti, pretože nepochybne táto listina nie je súčasťou zmluvy a nie je možné vylúčiť ani jej účelové predloženie žalobcom pri podaní žaloby. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona nepostačuje, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu

zo spotrebiteľského úveru. V zmluve preto musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 zo dňa 30.12.2014.

V dôsledku chýbajúcej vyššie uvedenej obligatórnej náležitosti zmluvy nastáva dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 citovaného zákona.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Navyše v danom prípade možno vec posúdiť aj v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa neho ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Ako už súd konštatoval vyššie, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pri poskytovaní predmetného úveru konal s odbornou starostlivosťou a konkrétne nepreukázal to, že by zisťoval bonitu žalovaného, teda jeho príjmy, výdavky a jeho rodinný stav. Preto aj s poukazom na toto citované zákonné ustanovenie je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 289,80 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 176,64 Eur, jeho dlh predstavuje len sumu 113,16 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len k zaplateniu tejto sumy a žalobu v prevyšujúcej časti z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Z prisúdenej istiny boli priznané aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Konečná splatnosť úveru nastala dňa 15.12.2013, čo bol termín poslednej splátky, preto žalovaný sa dostal do omeškania od nasledujúceho dňa. Súd preto priznal úroky z omeškania od 16.12.2013 až do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Pre úplnosť súd dodáva, že aj výška dohodnutého zmluvného úroku 44,50% p.a. je podľa názoru súdu neprimeraná a je v rozpore so zásadou dobrých mravov. Súd totiž z internetovej stránky NBS zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v júni 2013 dobou splatnosti do 1 roka bola priemerná úroková sadzba 12,35%. Dohodnutý úrok teda takmer 4 násobne presahoval spomínanú priemernú úrokovú sadzbu v bankách. Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úrokovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do

práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, preto aj v tomto prípade súd dospel k záveru o neplatnosti dohody o úveroch s poukazom na § 39 OZ v návaznosti na § 3 ods. 1 a § 41 OZ.

O čiastočnom zastavení konania súd rozhodol podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil len žalobca. Ten však mal úspech približne len v polovici uplatneného nároku a preto mu náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.